गीतासारम्

गीतासारं शृणुत सदा मनसि विकासं वहतमुदा ।
कामं क्रोधं त्यजत हृदा भूयात् संवित् परसुखदा ॥

विषादयोगात् पार्थेन भणितं किञ्चिन्मोह धिया ।
तं सन्दिग्धं मोचयितुं गीताशास्त्रं गीतमिदम् ॥ १ ॥

साङ्ख्यं ज्ञानं जानीहि शरणागतिपथमवाप्नुहि ।
आत्मा नित्यस्सर्वगतो नैनं किञ्चित्क्लेदयति ॥ २ ॥

फलेषु सक्तिं मैव कुरु कार्यं कर्म तु समाचर ।
कर्मा बद्धः परमेति कर्मणि सङ्गः पातयति ॥ ३ ॥

कर्माऽकर्म विकर्मत्वं चिन्तयचात्मनि कर्मगतिम् ।
नाऽस्ति ज्ञान समं लोके त्यज चाऽहङ्कृतिमिह देहे ॥ ४ ॥

वह समबुद्धिं सर्वत्र भव समदर्शि त्वं हि सखे ।
योननुरक्तो न द्वेष्टी योगी योगं जानाति ॥ ५ ॥

मित्रं तव ते शत्रुरपि त्वमेव नान्यो जन्तुरयि ।
युक्तस्त्वं भव चेष्टासु आहारादिषु विविधासु ॥ ६ ॥

अनात्मरूपामष्टविधां प्रकृतिमविद्यां जानीहि ।

जीवस्सैव हि परमात्मा यस्मिन् प्रोतं सर्वमिदम् ॥ ७ ॥

अक्षरपरवरपुरुषं तं ध्यायन् प्रेतो याति परम् ।

ततस्तमेव ध्यायन् त्वं कालं यापय नश्यंतम् ॥ ८ ॥

सर्वं ब्रह्मार्पणबुद्ध्या कर्म क्रियतां समबुद्ध्या ।

भक्त्या दत्तं पत्रमपि फलमपि तेन स्वीक्रियते ॥ ९ ॥

यत्र विभूतिश्श्रीयुक्ता यत्रविभूतिस्सत्त्वयुता ।

तत्रतमीशं पश्यन्तं नेष्यद्विषौ सज्जेते ॥ १० ॥

कालस्तस्य महान्नृपो लोकान् सर्वान् सङ्ग्रसति ।

भक्त्या भगवद्रूपं तं प्रभवति लोकस्सन्द्रष्टुम् ॥ ११ ॥

भक्तिस्तस्मिन् रतिरूपा सैव हि भक्तोद्धरण चणा ।

भावं तस्यामाधाय बुद्धिं तस्मिन् निवेशय ॥ १२ ॥

क्षेत्रं तद्ज्ञं जानीहि क्षेत्रे ममतां मा कुरुच ।

आत्मानं यो जानाति आत्मनि सोऽयं ननुरमते ॥ १३ ॥

सात्त्विक राजस तामसिक बन्धन हेतव अथ वर्ज्याः ।
त्रयं गुणानां योऽतीतः सैव ब्राह्मं सुखमेति ॥ १४ ॥

छित्वा सांसारिक वृक्षं पदं गवेषय मुनिलक्ष्यम् ।
तत्किल सर्वं तेजोयत् वेदैस्सर्वैस्संवेद्यम् ॥ १५ ॥

सृष्टिर्दैवी चासुरिका द्विविधा प्रोक्ता लोकेस्मिन् ।
दैवे सक्ता यान्तिपरम् आसुरसक्ता असुरगतिम् ॥ १६ ॥

निष्ठा यज्ञे दाने च तपसि प्रोक्ता सदिति परा ।
सत्किल सफलं सश्रद्धं तत्किल निष्फलमश्रद्धम् ॥ १७ ॥

धर्मान् सर्वान् त्यक्त्वा त्वं शरणं व्रज परमात्मानम् ।
मोक्षं प्राप्स्यसि सत्यं त्वं सन्तत सच्चिदानन्द घनम्
॥ १८ ॥